

EVREI Capitolul 7 - Partea a doua

22 Septembrie 1957 - Jeffersonville, Indiana

Mai întâi de toate, vreau să vă spun că avem aici un copilăș despre care mi-a vorbit Doc cu câteva minute în urmă. Fratele meu de trup vrea să-și închine copilul, Domnului.

Dacă mai sunt mame care doresc să-și închine copilașii, să vină cu ei aici.

Mulți îi botează, cum spun ei. Cred că biserica metodistă sau nazarineni fac aceasta, nu sunt sigur. Cred că botezul copiilor micuți i-a despărțit pe nazarineni de metodiștii liberi. Unii toarnă puțină apă peste ei, în timp ce ceilalți îi stropesc. În ce ne privește, noi încercăm să stăm cât mai aproape de Biblie. Din câte știu, în Scriptură nu există nici un text în care să scrie despre vreun copil stropit și nici despre vreo persoană care să fi fost stropită. Aceasta nu este o învățătură biblică, ci este o rânduială a bisericii catolice.

Ei aduceau copilașii la Isus, iar noi, ca reprezentanți ai Săi, vrem să facem același lucru pe care l-a făcut El. Biblia spune că El și-a pus mâinile peste copilași și i-a binecuvântat zicând: „*Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a celor ca ei.*” (Matei 19.14). Aceasta facem noi aici la Tabernacol: încercăm să urmăm calea consacrată pe care o cunoaștem din Biblie.

În timp ce sora Gertie cântă: „Aduceți-i înăuntru”, mamele care au copilași pentru binecuvântare, să-i aducă la altar, iar eu și fratele Neville îi vom închina Domnului.

.....

...Îți mulțumesc, soră Gertie. Foarte frumos. Câți dintre voi iubesc copiii? Dacă nu-i iubiți este ceva pe dos cu voi.

De obicei, când avem servicii de vindecare, țin numai o zi, deoarece mă vlăguește foarte tare. Nici nu vă dați seama. Iar aici acasă este de două ori mai rău ca oriunde.

Dar ceea ce m-a supărat azi dimineață este faptul că Billy a venit și mi-a spus că nu a găsit destui oameni ca să împartă numere de rugăciune. A dat doar 12-13 numere, deoarece nimeni altcineva nu a dorit numere. Presupun că totul este în ordine.

Am strigat acele numere gândindu-mă că le voi lua pe toate odată, dar nu a răspuns nimeni. Atunci a venit la mine domnul Wood și mi-a zis: „Vezi că Billy amestecă numerele când le împarte, așa că s-ar putea ca numărul pe care l-ai strigat să fie în buzunarul lui.”

De obicei, el împarte toate cele 50 de numere pe care le are, iar înainte de a face aceasta le amestecă. În dimineața aceasta, eu nu m-am gândit la lucrul acesta, așa că am strigat cel puțin 4-5 numere care nu erau.

Nu cu mult timp în urmă, l-am rugat pe Domnul și l-am promis în același timp că dacă îmi va da o adunare bună, nu îl voi mai ruga niciodată să facă aceasta, deoarece a fost un lucru greu și contrar Scripturii. Înțelegeți?

Azi dimineață, fratele Wood a fost sunat de cineva din

biserică cu privire la un bărbat care era foarte, foarte bolnav. El s-a întors în după-amiaza aceasta la Hristos și este bine.

La rândul ei, doamna Wood mi-a spus că a vorbit cu sora ei despre faptul că am fost acasă la ea în Kentucky și am luat masa acolo, dar Dumnezeu cel viu îmi este martor că nu am recunoscut-o. Vedeniile sunt absolute, dar noi nu știm cum se vor desfășura sau ce se va întâmpla. Depinde de Dumnezeu.

Vedeți, ar fi frumos dacă Dumnezeu ar da aceste lucruri la toată lumea, dar dacă ar fi așa, s-ar contrazice cu ceea ce mi-a spus El în urmă cu câțiva ani. Noi vrem să fim siguri că este corect, și apoi las și biserica să vadă aceasta.

Astfel, eu am sunat-o pe doamna Snyder, care acum este undeva prin sală, dar aude mai rău. Ea a zis: „Am reumatism, artrită sau ceva de felul acesta.” Dar eu știam că are șoldul rupt, iar Duhul Sfânt a venit în dimineața aceasta și a pus totul în ordine. Ați văzut?

Acesta este un dar divin care lucrează prin suveranitatea Lui, dar să știți că aici în oraș, mi-e foarte greu. Vă spun sincer că întotdeauna când mă rog pentru bolnavi aici, am probleme... Eu le spun oamenilor: „Domnul te-a făcut bine; Isus te-a vindecat atunci când a murit pentru tine, în urmă cu 1900 de ani. Boala ta a dispărut atunci, dar este nevoie ca tu să crezi aceasta.” Omul pleacă, dar nu este vindecat, așa că spune: „Păi fratele Branham mi-a spus că sunt bine...” Eu nu vorbesc de la mine, ci vă spun doar ceea ce a spus Dumnezeu.

Când El îi vorbește unei persoane despre un anumit lucru care se va întâmpla, și îi spune: „Așa vorbește Domnul...” face aceasta ca să vă dovedească că vindecarea este asigurată. Credința ta a sigilat-o. Vedeți, promisiunea este a voastră, vă aparține. Dar nu este cuvântul meu, ci este

Cuvântul lui Dumnezeu care vă dă asigurarea că sunteți vindecați. Înțelegeți?

Nu știu de ce, dar dintr-un motiv sau altul, oamenii din Jeffersonville nu pot înțelege lucrul acesta. Eu nu pot face să se întâmple nimic... Încerc să le explic cât pot de bine cum stau lucrurile, dar nu se întâmplă și asta-i tot.

Nu cu mult timp în urmă, am fost acasă la un om care era pe moarte. Ei m-au chemat să mă rog pentru el aici în oraș, deoarece doctorul îi spusese că va mai trăi doar până dimineață. M-am dus acolo, iar un tânăr din casă mi-a zis:

„Domnule Branham, eu nu vreau să moară!”

Păi sigur că nu voia, deoarece omul avea familie și doi copii.

Eu am vorbit cu bărbatul și l-am întrebat cine era doctorul lui, după care i-am zis:

„Este posibil ca doctorul să-ți fi spus că vei muri până dimineață, dar Dumnezeu nu mi-a spus încă așa ceva. Mai mult, conform Bibliei, tu ești deja vindecat, deoarece Isus a murit pentru vindecarea ta.”

„Crezi că mă voi face bine?”

„Absolut! Eu cred aceasta din toată inima.”

Ei bine, dacă aş merge să mă rog pentru un om şi aş folosi credinţa care spune: „O, dacă doctorul a spus că vei muri, atunci vei muri...” Vă spun sincer că dacă aş fi bolnav, nu aş vrea să vină să se roage pentru mine o astfel de persoană, ci aş prefera pe cineva care, chiar dacă a văzut sau nu, are credinţă şi stă pe făgăduinţă pentru mine. Aşa este.

Ne-am rugat, după care i-am zis bărbatului:
„Îmbărbătează-te şi fii plin de bucurie!”

„Vrei să spui că mă voi face bine?”

„Sigur că da. Cuvântul lui Dumnezeu a spus că te vei face bine, şi tot Cuvântul spune că totul este posibil pentru cel ce crede.”

„În ordine. Eu cred”, a spus el.

Apoi m-am dus şi am vorbit cu soţia lui, iar ea m-a întrebat:

„Moare, nu-i aşa?”

„Da, aşa este.” Şi omul a murit în ziua următoare, sau la două zile după aceea.

După moartea lui, femeia a început să iasă, să bea şi să se dea în spectacol, aşa că unul dintre diaconii acestei biserici s-a dus la ea şi a întrebat-o dacă nu ar vrea să se întoarcă la biserică.

Atunci ea a răspuns:

„Eu nu mai cred pe nimeni! Predicatorul Branham a venit aici, s-a rugat pentru soțul meu și a spus că va trăi, dar a murit peste două zile. Din cauza aceasta, nu mai cred nimic.”

Acum este și ea pe moarte.

Aceasta dovedește că oamenii nu dau atenție la ceea ce spunem. Dacă m-am rugat pentru o persoană și le-am spus oamenilor că va trăi, eu cred aceasta. Dar chiar dacă ceea ce am spus este „Așa vorbește Domnul” și tu nu crezi, vei muri oricum. Sigur că da.

Aici este „Așa vorbește Domnul” și mulți au primit și au murit. Mulți dintre ei merg în iad, deși L-au auzit pe „Așa vorbește Domnul”, este adevărat? Sigur că da, pentru că totul se bazează pe credința ta.

Nu știi dacă fratele Collins este aici, dar azi dimineață el a spus ceva, și anume: „Credința pe care o ai aici, trebuie s-o ai și afară, fiindcă este vorba de credința ta personală în Hristos, nu în denomițațiunea ta. Tu trebuie să ai pretutindeni acea credință!” Absolut!

Vindecarea divină se bazează pe credința ta, deși conform Cuvântului lui Dumnezeu, a lui „Așa vorbește Domnul”, fiecare om a fost vindecat atunci când a murit Isus la Calvar: *„El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre... și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5). Este adevărat? Desigur. Noi am fost vindecați atunci.

Biblia spune că *„ați fost vindecați”*, deci nu

căutați greșeală la mine. (1 Petru 2.24). Eu sunt doar un propovăduitor al Cuvântului, ceea ce înseamnă că trebuie să-l spuneți lui Dumnezeu că a zis ceva greșit, iar El vă va spune unde este slăbiciunea voastră. Vedeți? Deci este credința voastră, pentru că Isus a spus: *„Totul este cu puțință pentru cel ce crede.”*

Când auzi că Duhul Sfânt confirmă credința ta și îți spune: „Așa vorbește Domnul, mâine la ora cutare se va întâmpla cutare lucru, și totul se va termina așa și așa, acela fiind un semn pentru tine”, înseamnă că este o lucrare terminată deja.

Eu trebuie să pun vindecarea divină pe aceleași baze și s-o prezint în aceeași manieră ca pe salvare. Fiecare dintre voi, indiferent ce ați făcut, ați fost salvați când a murit Isus, deoarece El a murit ca să ia păcatele lumii. Dar acest lucru nu vă va ajuta la nimic până când nu Îl veți accepta și experimenta personal. În ce privește însă păcatele noastre, ele sunt deja iertate. Așa este.

„Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.” (Ioan 1.29). Să nu uitați aceasta!

Știu că suntem o adunare amestecată, dar în multe locuri această carte a evreilor este foarte adâncă... În seara aceasta voi încerca să închei ultima parte a capitolului 7.

Poate aveți multe întrebări, căci și eu am.

Acum va trebui să plec la Michigan, iar de acolo în Colorado și apoi pe Coasta de Vest. Nu știu dacă duminică voi fi sau nu la Chicago.

Mie nu-mi place aceasta, dar de vreo șase săptămâni l-am ținut departe de amvon pe păstorul nostru. Fratele Neville este un om foarte cumsecade și iubit. Da, sunt sigur că biserica aceasta îl iubește pe fratele Neville.

Apropo, cineva din zona aceasta a trimis niște scrisori în care cerea să fie pus departe fratele Neville de la acest amvon. Aceste scrisori erau adresate comitetului de diaconi, dar va trebui să se discute cu mine dacă vor să facă aceasta.

Diaconii nu au nimic a face cu păstorul. Nu, domnilor! Adunarea este aceea care are autoritatea. În ce-i privește pe diaconi, ei sunt doar niște polițiști ai bisericii, chemați să mențină ordinea.

Nici administratorii nu au de-a face cu slujba păstorului, ei ocupându-se doar de repararea bisericii. Ei nu pot lua hotărâri individual, ci trebuie să se adune tot comitetul de administratori și să decidă: „Vom construi asta sau vom face aceea...” Dar pentru aceasta trebuie să-l întrebe pe casier dacă sunt suficienți bani.

Frate, dacă ai vreo plângere împotriva unui mădular al acestei biserici, va trebui să mergi și să vorbești cu el, mai întâi doar tu și el. Dacă nu primește, îl iei pe unul dintre diaconi sau pe cineva și te duci din nou la acel frate. Dacă nici așa nu primește, vii și-l spui bisericii. Și dacă nu ascultă nici de biserică, atunci Biblia spune că va fi pentru voi ca un vameș și ca un păgân. Așa este.

Dacă cineva din Biserica lui Dumnezeu știe că o persoană este vinovată de ceva și nu se duce să discute cu ea, se face vinovat de acel lucru și va trebui să dea socoteală pentru aceasta.

Dacă cineva are o plângere împotriva unui diacon sau a cuiva din biserică, este nevoie de trei martori care să mărturisească cu gura. Atunci veniți și îi spuneți păstorului că aveți o plângere împotriva unui diacon. Adevărul este că și diaconul este doar un om și nu e desăvârșit. El trebuie să-și facă slujba de diacon cu credincioșie și fără pată. Dacă însă adunarea află că diaconul nu își face corect slujba, să ia trei martori și să meargă la păstor. Diaconul este rugat să stea acasă, iar păstorul adună adunarea și ascultă plângerea. Dacă adunarea votează că acel diacon își poate continua slujba, o va continua, dar dacă hotărăște că trebuie eliberat din slujbă, chiar în seara aceea va fi ales un alt diacon.

Deci vedeți? Nici o persoană nu poate face nimic, doar majoritatea. Da, domnilor. Dacă 20 votează pentru el și 20 împotriva, va pleca. Aceasta este suveranitatea bisericii locale și fiecare mădular are ceva de spus în cadrul ei. Când ceva nu merge bine, ei se pot aduna, și tot ce trebuie să facă este să stea înaintea lui Dumnezeu ca să fie siguri că nimic nu poate împiedica înaintarea bisericii.

Dar autoritatea deplină și suverană a bisericii este păstorul. Citiți în Biblie și veți vedea că aceasta este rânduiala biblică. Nu există nici o altă autoritate deasupra bătrânilor. Aceasta înseamnă că eu nu mă pot amesteca în lucrarea fratelui Neville. Este între voi și el. Dacă fratele Neville vrea să propovăduiască învățătura martorilor lui Iehovah, aceasta este între voi și el. Dacă adunarea este de acord cu aceasta, foarte bine. Este problema lui și a adunării.

Deci, dacă cineva vine la mine și îmi spune că vreți să-l puneți deoparte pe păstor, îl voi întreba:

„De ce vreți să-l înlăturați, a făcut ceva?”

„Da, l-am prins beat sau l-am văzut făcând cutare și

cutare lucru care nu este corect.”

„Ai trei martori?”

„Da.”

Cei trei martori trebuie testați mai întâi, fiindcă este scris că *„împotriva unul prezbiter (bătrân) să nu primești învinuire decât din gura a doi sau trei martori.”* (1 Timotei 5.19). Ei trebuie să jure că l-au văzut făcând acele lucruri și să dovedească aceasta.

Dacă se dovedește că este adevărat, păstorul va fi muștrat pe față, iar eu voi întreba adunarea: „Adunare, vreți să fie schimbat păstorul?”

Dacă adunarea spune: „Îl iertăm și îl lăsăm păstor în continuare”, asta este tot.

Nu așa este corect? Nu așa se conduce o biserică? Așa spune Biblia. Noi nu avem nici episcopi, nici supraveghetori sau comitete care să-l schimbe. Singurul care are autoritate aici este Duhul Sfânt și nimeni altcineva. Așa este corect. El face mișcarea, iar noi considerăm că majoritatea are ultimul cuvânt.

Dacă în biserică sunt două părți, iar una vrea ceva, în timp ce cealaltă vrea altceva, ce se va întâmpla cu partea care pierde? Se va alătura părții câștigătoare și va spune: „Am greșit că am votat așa, dar vom merge mai departe cu voi, pentru că Duhul Sfânt a făcut alegerea corectă.”

Vedeți? Așa este corect.

Este la fel ca în cazul democrațiilor și al republicanilor din America. Câtă vreme suntem o democrație, dacă democrații câștigă alegerile, republicanii trebuie să meargă cu ei; dacă republicanii ies învingători, democrații merg cu ei. Aceasta ne face să fim o națiune democrată. Dacă încalcăm aceste principii, încalcăm democrația noastră.

Dacă democrații ar spune: „Noi nu mai facem nimic cât vreme sunt republicanii la putere!” aceasta ar duce la căderea națiunii. Vedeți? Dacă mergem împreună, rezistăm, dar dacă suntem împărțiți, ne prăbușim.

Dacă în biserică este ceva rău, iar voi știți aceasta, este datoria voastră să corectați acea greșală, altfel veți da socoteală înaintea lui Dumnezeu. Întreaga biserică este răspunzătoare pentru aceasta.

Să nu uitați că acest lucru nu este pe umerii mei, ci pe umerii voștri. Dumnezeu vă va face răspunzători pentru orice lucru rău din biserică. Așa este. Așa își conduce El biserica. Așa scrie în Biblie; aceasta este rânduiala; aceasta este suveranitatea bisericii locale, iar păstorul este capul ei. Amin.

Acum să revenim la mesajul binecuvântat la care am rămas. Vreau să știți că mesajul acesta este înregistrat. Și rânduiala și regulile bisericii sunt înregistrate și conform Bibliei. Nu noi conducem biserica; nu este nimeni în frunte, ci toți suntem la fel. Dar avem un conducător și acesta este păstorul, cât timp este călăuzit de Duhul Sfânt. În ordine.

Știu că aveți o mulțime de întrebări, de aceea aș vrea ca data viitoare când voi fi aici să-mi dați întrebările voastre ca să ne putem „contrazice” împreună. Bine? În ordine.

Până acum am învățat despre credințioșia sfinților și despre divinitatea supremă a lui Isus Hristos. Am învățat despre siguranța credinciosului, despre hotărârea mai dinainte și despre multe alte lucruri. Știu că în biserica mea sunt mulți „legaliști”, ceea ce este în ordine. Și eu sunt un „legalist” și sunt și un calvinist, deoarece cred numai Biblia.

Noi am învățat și despre dovezi, senzații și alte lucruri cu care s-ar putea să nu fiți de acord, dar haideți să facem ceva: Aduceți întrebările voastre cu privire la ceea ce am învățat din Biblie, și puneți-le miercuri seara aici pe platformă.

Acum trebuie să plec la Chicago și de acolo la Michigan, dar dacă va fi cu voia Domnului, miercuri seara voi încerca să răspund cât pot de bine la întrebările voastre. Domnul să fie îndurător cu noi.

Să ne plecăm capetele.

Doamne, aceasta este marea Ta economie, este Biserica Ta. Tu ești Cel care face mișcarea, iar noi vrem să ne mișcăm după cum se mișcă Duhul lui Dumnezeu. Te rugăm să ne binecuvântezi și să lași ca Duhul Tău să ne descopere Cuvântul Tău, după cum avem nevoie, în timp ce vom recapitula acest mesaj și vom intra în lucrurile Tale adânci. Îngăduie aceasta, pentru că Te rugăm în Numele Lui. Amin.

Dacă Dumnezeu va îngădui, foarte curând voi merge peste ocean. Trebuie să merg în Africa conform unei vedenii. Eu cred că adunările mele nu vor avea prea multă propășire până nu voi merge acolo și se

va împlini vedenia aceea. Lucrul acesta se va întâmpla în primăvara aceasta.

Până una alta, aş vrea să mă ocup însă de Cartea Evreilor. Aş vrea să stau cam o săptămână la capitolul 11 din Evrei, şi să iau fiecare caracter de acolo. Vedeţi?

„Prin credinţă Noe...” şi vom lua viaţa lui Noe;
„Prin credinţă Avraam...” şi vom lua viaţa lui Avraam; „Prin credinţă Abel...”
şi vom lua viaţa lui Abel şi tot aşa, până vom aduce toate acele lucruri.
V-ar plăcea? Atunci am lua întreaga Biblie. Vom încerca să facem aceasta timp
de o săptămână sau zece zile de adunare, una după alta, ca la o trezire, undeva
în timpul sărbătorilor de Crăciun, dacă va fi cu voia Domnului.

Revenind la capitolul 7 din Cartea Evreilor, aici am
întâlnit acest mare Caracter. Cine îmi poate spune care era numele Lui?
Melhisedec. Cine era acest Melhisedec? Preot al Dumnezeului celui Preaînalt. El
era Împăratul Salemului adică al Ierusalimului, şi nu avea nici tată, nici
mamă; nici un început al zilelor, nici o zi a morţii, ceea ce înseamnă că
trăieşte veşnic.

Noi am văzut că cuvântul „pururi” delimitează un
spaţiu de timp. Vă mai amintiţi? „Pururea” este „un spaţiu de timp,” şi este
amintit de multe ori în Biblie. Dar veşnic? Există o singură Viaţă veşnică. Nu
există o pedeapsă veşnică, pentru că dacă ai fi pedepsit veşnic înseamnă că ai
Viaţă veşnică. Dar „*cine ascultă cuvintele Mele şi crede în Cel ce M-a trimis.. are
Viaţă veşnică.*” (Ioan
5.24). Este adevărat? Tu ai Viaţă veşnică fiindcă ai crezut. Deci, dacă ai
Viaţă veşnică nu poţi fi pedepsit. Aceasta înseamnă că nu se poate vorbi de un
„iad veşnic” şi nici de o pedeapsă veşnică, deoarece dacă ar fi aşa, ar trebui
să ai Viaţă veşnică.

Eu ştiu că Biblia învaţă despre o ardere literară în

iad; ea învață că păcatul și răutatea vor fi pedepsite în vecii vecilor, dar aceasta nu înseamnă veșnicia. Poate fi vorba de zece milioane de ani, dar cândva se va termina. Acest lucru va avea sfârșit.

Doar lucrurile care nu au început, nu vor avea nici sfârșit. Vă amintiți acea lecție? Noi am mers în urmă și am văzut că tot ce a avut început, a fost pervertit, sucit de la Adevăr, și va avea un sfârșit. Iadul, suferința și amintirea acestor lucruri vor dispărea pentru totdeauna. Tot ce are un început, se va sfârși.

Acest Melhisedec nu era Isus, ci Dumnezeu. Diferența dintre Isus și Dumnezeu este că Isus era Cortul în care a locuit Dumnezeu. Isus a avut și tată și mamă, dar Melhisedec nu avea nici tată, nici mamă. Isus a avut un început al vieții și un sfârșit al ei, dar Melhisedec nu avea nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții. Totuși, erau aceeași Persoană: Melhisedec și Isus erau Unul, doar că Isus era trupul pământesc, născut și făcut după trupul păcatului; era trupul de carne al lui Dumnezeu, Fiul Său, născut să ia boldul morții, să plătească răscumpărarea și să primească de la El fii și fiice. Ați înțeles? Acesta-i motivul pentru care El a avut un început și un sfârșit.

Dumnezeu nu a suferit ca acel trup sfânt să vadă putrezirea, fiindcă El însuși L-a creat, L-a adus la suprafață, L-a înviat și L-a așezat la dreapta Sa.

Duhul Sfânt

care a înviat acel trup, este aici în Biserică, binecuvântat să fie Numele Domnului, descoperind aceleași minuni și aceeași putere, în timp ce trupul Lui a fost ridicat și pus la dreapta lui Dumnezeu ca să facă mijlocire pentru noi păcătoșii. Nu ca să păcătuim, ci ca să ne păzim de păcat în prezența lui Dumnezeu, fiindcă acolo este o Jertfă de sânge care stă între mine și Dumnezeu, între voi și Dumnezeu. De aceea este scris că „*Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește...*” (1 Ioan 3.9). El nu poate păcătui. De ce? Pentru

că dacă ești născut din nou, chiar Duhul Sfânt care a fost în acel Trup trăiește acum în tine și El nu poate păcătuia. Jertfa este tot timpul înaintea Lui.

Înseamnă că dacă păcătuiești de bună voie este imposibil să fii în acel Trup. Amin. Aceasta este Evanghelia.

El nu contrazice nici un text din Scriptură, ci le leagă împreună. Și ce scrie? Că este cu neputință ca cei care au fost luminați odată... Presupun că aceasta ar putea fi una dintre întrebări. Să citim însă textul:

„Căci cei care au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor,

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoți iarăși, și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.”

Nu se poate! Un om născut din nou nu poate face aceasta.

Să mergem și în Evrei 10.26: ***„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate.”***

Ce este păcatul? Necredința.

Dacă vezi lămurit că Duhul Sfânt face aceleași lucruri pe care le-a făcut în trecut; dacă Îl vezi pe Hristos cel înviat în Biserica Sa și în poporul Său, și totuși respingi voit acest lucru, este imposibil să vii la Dumnezeu, pentru că L-ai hulit pe Duhul Sfânt. Isus a spus același lucru când a fost pe pământ și a făcut acele minuni iar ei ziceau despre El: „Este Beelzebul; este un ghicitor; este un drac.”

Atunci El le-a zis: „Eu vă iert pentru că spuneți aceste cuvinte, dar când va veni Duhul Sfânt, doar un cuvânt spus împotriva Lui nu va fi iertat nici în lumea aceasta, nici în lumea viitoare.” De ce aceasta? Pentru că L-au numit pe Duhul lui Dumnezeu care locuia în El, un duh necurat.”

Înseamnă că „*dacă păcătuim cu voia* (dacă nu credem)...” Nu după ce am primit Adevărul și am fost născuți din nou, fiindcă atunci nu mai putem păcătui. Un creștin adevărat nu poate face păcatul de neiertat. Nu este posibil! Acest păcat îl face așa-zisul credincios, nu credinciosul.

Rabinii din zilele Domnului Isus erau țepeni, aveau D.D. și Ph.D. și credeau că au totul în „traistă”, dar erau cei mai mari păcătoși. O, nu puteai pune un deget în viața lor, deoarece erau morali, curați și drepți! Dar nu credeau.

Cuvântul „păcat” înseamnă „necredință”, ceea ce înseamnă că sunt doar două posibilități: ești credincios sau ești necredincios. Dacă ești necredincios, ești un păcătos. Indiferent cât ești de bun, cât de mult mergi la biserică, poți fi chiar predicator, ești păcătos.

Fariseii erau predicatori, dar cu toate acestea ard în

iad pentru că au fost necredincioși. Erau cât se poate de religioși, cât se poate de pioși, dar nu credeau în El, și pentru că nu credeau, L-au numit drac și au combătut Cuvântul Lui.

Unii l-au zis: „Coboară-Te de pe cruce și fă o minune acum!” Alții l-au lovit peste cap și l-au zis: „Prorocește cine Te-a lovit și vom crede!” Vedeți? Ei erau necredincioși. Se prefăceau că cred, dar erau necredincioși; erau neînnoiți, chiar dacă erau sfinți și pioși.

Astăzi este la fel. Bărbații și femeile pot merge la biserică și să aibă o față lungă și pioasă; pot să nu fi furat niciodată, să nu fi mințit niciodată și să trăiască religia lor cât se poate de corect, dar dacă nu sunt credincioși, sunt pierduți. Înseamnă că Legea nu are nici o liniuță aici, ci totul se rezumă la harul lui Dumnezeu. Și harul este ceea ce a făcut Dumnezeu pentru voi, nu ce faceți voi pentru Dumnezeu.

Dacă nu mai minți, nu mai fumezi, nu mai furi, nu mai curvești și ții toate poruncile; dacă te duci la biserică și în fiecare duminică iei Cina și speli picioarele sfinților, dacă vindecii bolnavii și faci toate lucrurile, dar nu ești născut din nu din Duhul lui Dumnezeu, ești pierdut!

„Așadar, nu atârănă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.” (Romani 9.16).

Esau a făcut tot ce a știut ca să devină un creștin, dar nu a putut. Biblia spune că a plâns cu amar și a căutat un loc să se căiască, dar degeaba. De ce? Pentru că Dumnezeu l-a osândit încă înainte de a se naște, fiindcă știa că în inima lui era ceva putred. Da, prin cunoștința Sa dinainte, Dumnezeu știa ce va face, de aceea este scris: *„Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.” (Romani 9.13).*

Esau era un gentleman. Stătea acasă și avea grijă de tatăl său orb, hrănea animalele și era un băiat bun.

Iacov, în schimb, era băiatul mamei, unul care spunea tot felul de povești. Așa spune Biblia. Umbla încioace și încolo, făcea de toate și stătea pe lângă mama lui; dar cu toate aceste suișuri și coborâșuri, și cu căile lui greșite, Iacov a avut respect pentru dreptul de întâi născut, și aceasta este ceea ce era important.

Esau era de două ori mai gentleman decât Iacov. Dacă ar trebui să-l comparăm cu timpul nostru, Esau ar fi un membru al bisericii noastre și unu la o mie ar fi ca el. Și totuși, Dumnezeu l-a ales pe Iacov.

Ce poți face dacă Pavel a trebuit să ajungă predicator? Un evreu cu nasul corioat, cu capul și gura într-o parte, care-și făcea planuri cum să prindă biserica și cum să facă asta și cealaltă. Poate v-ați gândit că a făcut păcatul de neiertat, dar Dumnezeu a spus: „El este slujitorul Meu!”

Dumnezeu este Cel care ia omul și îl schimbă, nu omul. Îl ia pe Dumnezeu și se schimbă. Dumnezeu este Cel care îi schimbă pe oameni. Înseamnă că nu este ceea ce faci, ce vrei sau ce gândești tu, ci este ceea ce face Dumnezeu. Asta-i diferența.

Ce lucruri mărețe avem aici despre acest mare Melhisedec! Voi citi puțin, dar voi trece repede.

Evrei 7.15: **„Lucrul acesta se face și mai luminos, când vedem ridicându-se, după asemănarea lui Melhisedec, un alt preot...”**

A fost Melhisedec un Preot? Da? Aici este ceva ce era.

Noi am aflat că la început Dumnezeu era o mare Fântână a Duhului. Este adevărat? El n-a avut un loc al nașterii și nici un loc al morții; n-a avut nici început al zilelor și nici sfârșit al vieții, ci este veșnic ca și veșnicia. El nu s-a născut niciodată și nu a murit niciodată.

Apoi am văzut că El avea șapte Duhuri. Este adevărat?

Biblia vorbește în Apocalipsa despre cele șapte Duhuri de dinaintea tronului lui Dumnezeu (Apocalipsa 5.6), este adevărat? Am aflat că erau șapte culori; șapte epoci ale Bisericii... Șapte fiind numărul desăvârșirii: Dumnezeu este desăvârșit în șapte; șapte Duhuri și acele Duhuri sunt desăvârșite.

În ce privește cele șapte culori, prima culoare era roșu: dragostea desăvârșită, răscumpărarea. Dacă am avea timp să vorbim despre acele culori, am arăta că fiecare dintre ele reprezintă puritatea lui Dumnezeu. Amin. Aceste culori reprezintă motivele lui Dumnezeu, atitudinea Lui. Ele reprezintă cele șapte epoci ale Bisericii, cele șapte stele, cei șapte îngerii. Biblia vorbește de șapte slujbe, șapte mesageri, șapte mesaje: totul este în șapte. Șapte zile: după șase zile urmează Sabatul, odihna (desăvârșirea). O, ce frumos!

Dacă am avea timp să săpăm puțin ca să aducem la suprafață aceste lucruri!

De exemplu, roșu. Ce este roșu? Roșu este un semn de pericol; este un semn de răscumpărare. Ce vezi dacă privești roșu prin roșu? Alb. Este corect. Astfel, când sângele Lui roșu a fost vărsat să acopere păcatul roșu, Dumnezeu a privit păcatul roșu prin sângele Lui roșu, și păcatul roșu a devenit alb.

Credinciosul nu poate păcătui. Sigur că nu. Sămânța lui Dumnezeu, binecuvântările Lui, rămân în el. Dumnezeu nu poate vedea nimic

decât

Sângele Fiului Său. Indiferent ce este în Biserica SA, Dumnezeu nu vede pentru că Isus, Marele Preot, mijlocește constant. Nu este posibil ca credinciosul să păcătuiască cât timp pentru el stă acolo o astfel de Jertfă. Sigur că nu.

Dacă spui: „Păi aceasta îmi dă o bună ocazie!”

Înseamnă că nu ești în ordine. Dacă ești un creștin adevărat, tu vei aprecia și vei iubi atât de mult acest lucru, încât nu te vei mai lăsa hăituit de păcat și nu-l vei mai înfăptui. Biblia spune că cine a fost curățit odată, prin sângele lui Isus, nu mai are dorința să păcătuiască. Înseamnă că dacă ai o astfel de dorință, inima ta nu este în ordine cu Dumnezeu. Desigur, mai greșești, dar nu o faci cu voia. Poți fi prins în capcană, dar faci ceva ce nu vrei; acel lucru nu este păcat și te vei pocăi în clipa când vezi că ești greșit. Te vei întoarce repede și vei spune: „Nu am vrut... nu am văzut aceea...” Poți spune asta toată viața. Un om nu vrea să greșească...

...acesta-i motivul pentru care suntem atât de proști și de întunecați aici pe pământ, dar tot timpul este un legământ de sânge care ne ține acoperiți.

Una din învățăturile „legaliștilor” este: „Știi ceva?

Femeia aceea a fost sfințită dar a făcut ceva rău. Știu că a alunecat de pe cale.” Așa ceva este greșit. Ea nu a alunecat, ci a făcut o greșeală. Dacă a făcut-o cu voia, înseamnă că nu a fost bine de la început.

Dacă nu a vrut să o facă și merge înaintea Bisericii lui Dumnezeu și mărturisește zicând: „Vă rog să mă iertați pentru că am greșit!” voi sunteți datori să o iertați. Dacă nu o poți ierta în inima ta, atunci trebuie să mergi și tu la altar.

Aceasta este adevărata sfințenie în biserică, sfințenia autentică; sfințenia lui Hristos, nu a ta.

Eu nu am nici o sfințenie pe care să i-o prezint Lui, dar mă încred în sfințenia și în harul Lui și o am în inimă. Nu am nici un merit, nu am făcut nimic, dar El m-a chemat prin har și m-a invitat să vin. Atunci am privit la El și El a luat dorința de la mine. Desigur, eu fac mii de greșeli în fiecare lună și în fiecare an, dar când văd că am greșit, spun: „Dumnezeule, nu am vrut să fac aceasta. Tu cunoști inima mea și știi că nu am vrut. Te rog să mă ierți, Doamne, pentru că am fost prins în capcană.”

Dacă am greșit față de fratele meu, spun: „Frate, iartă-mă pentru că n-am vrut să fac asta...” Dumnezeu cunoaște inima. Sigur că da.

Acolo este sângele Jertfei. Acolo este puterea Evangheliei, biserica sfântă care merge înainte. Și asta nu pentru că ai făcut tu ceva; tu nu ai nimic de acolo; este vorba de legământ.

Aș vrea să vă mai spun ceva. Ați privit vreodată o bucată de sticlă cu trei colțuri? Dacă luați o bucată de sticlă cu trei colțuri și o puneți în lumina soarelui, ea va produce șapte culori perfecte, un curcubeu. Dacă am avea timp, am putea intra puțin aici. Trei aduce desăvârșirea: Tată, Fiu și Duh Sfânt; neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt. Desăvârșirea vine prin trei:

- Dumnezeu deasupra omului;
- Dumnezeu în Omul numit Isus;
- Dumnezeu în Biserică.

Cât timp Dumnezeu a fost în Stâlpul de Foc, omul a

păcătuit înaintea Lui, pentru că era încă o făptură necurată: Înaintea Lui stătea sângele unui animal.

Apoi a venit Mielul lui Dumnezeu, al doilea pas al descoperirii lui Dumnezeu; același Dumnezeu dar o altă slujbă. Același Dumnezeu care fusese în Stâlpul de Foc era acum în Hristos. Da, același Dumnezeu a fost făcut trup și a locuit printre noi. Oamenii au râs de El, dar sângele nu era încă vărsat. Așa este. Și ce a spus Isus când au râs de El? „Eu vă iert...”

Apoi, același Dumnezeu care a fost în trup, a devenit din nou Stâlpul de Foc: *„Eu am venit de la Dumnezeu și Mă duc la Dumnezeu.”* Așa L-a întâlnit Pavel pe drumul Damascului: în același Stâlp de Foc. Apoi am văzut că și Petru s-a întâlnit cu El în închisoare: același Stâlp de Foc. Iar astăzi Îl vedem printre noi: același Stâlp de Foc.

Dacă este din întâmplare printre noi un evreu sau cineva care înțelege Vechiul Testament, aș vrea să vă arăt ceva. Eu nu am la mine Vechiul Testament, pentru că acesta de aici este numai Noul Testament, dar întrebați pe orice evreu și veți vedea că în jertfa de pâine care era pe tava Kașer a jertfei evreiești de la curățirea corturilor, dintre cele trei bucăți de pâine care erau puse, bucata din mijloc era ruptă. Aceasta era Hristos. Da, aceasta arăta că trebuia să fie undeva o ruptură pentru răscumpărare, iar bucata aceea de pâine Kașer era considerată răscumpărarea.

Astfel, deseară când vom lua Cina, vom frânge pâinea Kașer, fiindcă este trupul lui Hristos. El a fost frânt la Calvar ca să plătească pentru păcatele noastre, astfel încât să devenim neprihăniți prin neprihănirea Lui. El S-a făcut păcat pentru noi, astfel ca noi să deveni neprihăniți pentru El.

Frate, acesta este har curat. Absolut. Pe nici o altă cale nu vă puteți sfinți.

Biblia spune că Avraam i-a plătit zeciuală acestui Melhisedec. Ce om mare trebuie să fi fost El!

Să mergem mai departe repede:

„...pus nu prin legea unei porunci omenești...” (v. 16).

Vedeți legalitatea Legii? Legea spunea: „Să nu ucizi, să nu curvești, să nu furi...” dar Isus a zis: „Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu ucizi: oricine va ucide, va cădea sub pedeapsa judecății.”

Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său, va cădea sub pedeapsa judecății...

Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu preacurvești.”

Dar eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.” (Matei 5.21-22;27-28).

Aceasta ar trebui să le învețe pe femei cum să se îmbrace și cum să facă ce este bine. Dacă nu se îmbraci cum se cade și provoci bărbații să se uite după tine, în mod greșit, ești vinovată e curvie ca și cum ai fi comis actul. Așa a spus Isus.

Voi care aveți aceste ieșiri tăioase, care întotdeauna aveți pregătit scuiatul, aveți grijă, căci sunteți vinovați dacă ați rostit un cuvânt împotriva fratelui vostru. Tu nu trebuie să împlânți cuțitul în spatele

unui om ca să-l omori; este suficient să-l vorbești de rău și l-ai omorât deja. Dacă spui ceva de rău împotriva păstorului este ca și cum l-ai împușca. Dacă spui ceva rău despre el și omori influența lui asupra poporului, ești vinovat pentru aceasta. Așa a spus Isus.

O, eu iubesc această Biblie veche, căci ea ne îndreaptă.

Să citim versetul 16 din Evrei 7:

„...pus nu prin legea unei porunci omenești...”

Aceasta este Legea, înțelegeți? „O, eu nu ar trebui să fac asta și cealaltă...” Nu este așa. Tu o faci nu pentru că așa trebuie, ci pentru că așa te împinge dragostea să acționezi.

După cum am spus deja, dacă aș zice că o iubesc pe soția mea, dar aș umbla cu altă femeie, aceasta arată că nu o iubesc. Așa este.

Dacă ai iubi-o, n-ar trebui să existe nici o lege între voi, ci ai sta lângă ea oricum. Acesta este adevărul.

Iar voi femeile ați face la fel față de soții voștri.
Corect.

Dar ce se întâmplă? Bărbații văd niște Izabele mici, vopsite și aranjate, și se îndrăgostesc de ele deși poate au soții bune acasă. Și vă mai numiți creștini! Să vă fie rușine!

Aveți nevoie de încă o doză de altar. Așa este.

Și voi, femeilor, vă uitați după vreun tip cu părul lucios făcut cu o grămadă de vaselină.

Eu nu glumesc deloc, pentru că aici nu este un loc pentru spus glume, dar mai demult, când eram încă păstor aici, aveam o oră pentru tineri. Într-o duminică după-amiaza le vorbeam domnișoarelor despre sex și celelalte lucruri, iar în duminica viitoare le vorbeam băieților.

Una dintre fete a început să iasă cu un băiat din oraș, care fuma și avea tot timpul o sticlută în buzunar, dar o plimba cu mașina. Eu n-am putut să înțeleg ce vedea la el, pentru că nici măcar nu venea la biserică. O aducea până în fața bisericii, dar el nu intra niciodată ci o aștepta în mașină.

Ea era din New Albany. Într-o zi am chemat-o și i-am zis:

„Aș vrea să te întreb ceva. Ce anume ai văzut la băiatul acela? El urăște până și credința pe care o ai și îl disprețuiește pe Hristosul tău. Un astfel de bărbat nu ar putea fi un soț bun pentru tine și ți-ar face viața mizerabilă până la moarte. Uite, aici în biserică sunt băieți creștini buni cu are ai putea ieși... Părinții tăi resping ideea de a ieși cu cineva, pentru că ai doar 16 ani, dar tu te duci oricum.”

Și știți ce motiv a invocat? De ce îl iubea pe băiatul acela? „Are picioare frumoase și miroase atât de bine!” Vă puteți imagina așa ceva? Băiatul care se parfumează nu e bărbat, ci un „papă-lapte”!

Eu i-am zis: „Soră, mai bine aș alege un băiat creștin care să aibă picioarele ca șenilele și să miroasă ca o mașină!” Așa este.

Ce motiv! „Are picioare frumoase și miroase bine.” Și știți ce s-a întâmplat? Până la urmă, băiatul acela i-a distrus viața. Este o rușine!

Căsătoria este ceva onorabil, dar în ea trebuie intrat plini de respect și în rugăciune. Gândiți-vă că dragostea adevărată pentru acea femeie vă va lega pentru totdeauna: „*Ceea ce legați pe pământ, va fi legat în ceruri.*” (Matei 16.19).

Dacă o iubești cu adevărat, chiar dacă într-o zi va fi căruntă și plină de riduri, o vei iubi la fel de mult ca atunci când era tânără și frumoasă.

Poate tu vei avea umerii lăsați, capul pleșuv și fața zbârcită, dar ea te va iubi la fel de mult ca atunci când aveai umerii drepti și părul cârlionțat. De ce? Fiindcă priviți spre timpul când veți trece Râul dincolo și veți fi din nou tineri să trăiți veșnic împreună. Aceasta este făgăduința veșnică a lui Dumnezeu. El a jurat că așa va fi și vom ajunge la aceasta într-un minut.

Să mergem repede mai departe:

**„...pus nu
prin legea unei porunci pământești, ci prin puterea unei vieți nepieritoare.**

**Fiindcă iată ce se mărturisește despre El: „Tu ești
Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.”**

Astfel, pe deoparte, se desființează aici o poruncă de mai înainte, din pricina neputinței și zădărniceii ei -

Căci Legea n-a făcut nimic desăvârșit - și pe de alta, se pune în loc o nădejde mai bună, prin care ne apropiem de Dumnezeu.” (v. 16-19).

Chiar dacă nu mai bei, nu mai fumezi, nu mai minți, te duci la biserică și încerci să faci asta și cealaltă, tu ești încă firesc. Este numai lege, ori legea nu a făcut nimic desăvârșit. Dar cine a făcut? Hristos. Glorie Lui! Aș putea să nu mai mint, să nu mai fur, să nu mai curvesc și să nu mai fac toate acele lucruri, și cu toate acestea sunt încă firesc. Adevărul este că eu nu am nimic să-l ofer lui Dumnezeu.

Dar în momentul în care îmi pun mâinile peste capul binecuvântat al Domnului Isus și spun: „Doamne, eu nu sunt bun, dar vrei să mă accepți ca slujitor al Tău?” Dumnezeu îmi aruncă păcatele departe și eu stau înaintea Lui desăvârșit. De ce? Pentru că nu stau prin meritul meu, ci prin meritul Lui, iar El m-a desăvârșit prin suferința și sângele Său.

Văd că timpul se apropie de sfârșit, dar aș vrea să termin de citit. Mă voi grăbi cât pot de tare.

„Astfel, pe deoparte, se desființează aici o poruncă de mai înainte, din pricina neputinței și zădărniceii ei -

Căci Legea n-a făcut nimic desăvârșit - și pe de alta, se pune în loc o nădejde mai bună, prin care ne apropiem de Dumnezeu.” (v. 18-19).

Care este nădejdea mai bună? Hristos. De ce? Fiindcă cu toată bunătatea noastră, noi suntem încă firești. Dar odată ajunși în prezența lui Dumnezeu, recunoaștem că nu putem sta acolo decât prin meritele lui Isus Hristos și suntem atrași la Dumnezeu prin meritele Fiului Său: „Doamne, vin la Tine cu o inimă curată și Te rog să mă primești în Numele Fiului Tău Isus.” O, frate, atunci vii printr-o cale vie și nu prin: „Doamne, Tu știi că nu mai beau și că acum sunt credincios soției mele; Tu știi că am făcut asta și cealaltă...”

Tu nu ai nimic să-I oferi lui Dumnezeu. Legea poruncilor trupești nu a putut face nimic, fiindcă se aștepta o nădejde mai bună. Și acea nădejde, care este Hristos, este ca o ancoră tare și sigură a sufletului.

Priviți:

„Și fiindcă lucrul acesta nu s-a făcut fără jurământ,

-

căci, pe când Leviții se făceau preoți fără jurământ, Isus S-a făcut preot prin jurământul Celui ce l-a zis: „Domnul a jurat, și nu Se va căi: „Tu ești Preot în veac după rânduiala lui Melhisedec”, -

prin chiar faptul acesta, El S-a făcut chezașul unui legământ mai bun.

Mai mult, acolo au fost preoți în mare număr, pentru că moartea îi împiedica să rămână pururi.” (Evrei 7.20-23).

Vedeți? Ei nu aveau decât moartea și slăbiciunile lor,

dar priviți la El!

„Dar El, fiindcă rămâne „în veac”, are o preoție, care nu poate trece de la unul la altul.

De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei.

Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși, și înălțat mai presus de ceruri.” (v. 24-26).

Dacă eu aș încerca să-mi reprezint propriul caz, l-aș pierde. Dacă aș spune: „Păi tati era un om bun; a fost predicator, iar eu am crescut în biserică,” aș fi pierdut. Dar acest Om, Hristos, este Cel desăvârșit; iar El stă acolo și Își oferă sângele în mod constant pentru păcatele mele.

„...care n-are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întâi pentru păcatele sale, și apoi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut o dată pentru totdeauna, când S-a adus jertfă pe Sine însuși.

În adevăr, Legea pune mari preoți pe niște oameni supuși slăbiciunii; dar cuvântul jurământului, făcut după ce a fost dată Legea, pune pe Fiul, care este desăvârșit pentru veșnicie.” (v.27-28)

Aș fi vrut să mai am vreo două ore la dispoziție, ca să arăt cum face încă Legea predicatori. Așa este. Ei spun: „Acesta are experiență de seminar.” În ce mă privește, eu nu aș schimba experiența mea cerească pentru toate experiențele seminariilor din lume.

„Păi noi l-am educat pe acest bărbat și este ales.” El este pregătit și ales de oameni, dar mie nu-mi place acest fel de om. Mie îmi place omul ales și format de Dumnezeu.

Vedeți? Legea continuă să facă și astăzi preoți. Biserica baptistă are o mașinărie care produce o grămadă de predicatori, și la fel metodiștii, prezbiterienii, nazarinienii, sfinții pelerini, penticostalii, etc. Ei îi produc foarte repede.

Mie mi-a fost milă întotdeauna de puii de incubator. Puiul care este clocit într-un incubator, este clocit corect, iar când iese afară piuie ca orice alt pui, dar nu are o mamă la care să meargă. Nu își cunoaște mama. El piuie după o mamă, dar nu are nici una.

Dar puiul care este scos în mod natural, de găină, piuie și mama îi răspunde imediat. Așa este.

Uneori mă gândesc la experiențele seminariste ieșite din aceste mari incubatoare din Louisville și de peste tot din lume, care produc mii și mii de predicatori. Ei piuie și vorbesc tot timpul despre incubatorul în care au fost clociți.

Dar în ce mă privește, mă bucur că am un Tată și o mamă, binecuvântat să fie Numele Domnului. Nu au fost prea mulți născuți ca mine, dar toți cei care au fost acolo sunt frații mei. Amin.

Noi avem o mamă care ne răspunde; o mamă care este în cer și care ne-a născut pe toți.

„...De câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripile ei, și n-ați vrut. Ați preferat seminariile voastre și v-ați clocit proprii preoți. Dar ei v-au învățat împotriva Mea și acum sunteți singuri, iar prăpădul stă înaintea voastră.”

Și eu vă spun așa: „O, poporule, de câte ori Și-a întins Duhul Sfânt aripile peste voi, așa cum își întinde cloșca aripile peste puii ei, dar voi ați ales căile voastre, iar acum aveți calea voastră.”

Într-una din seri aș vrea să predic despre „Căile voastre.” Să știți că și Cain a avut calea lui, așa cum și oamenii de astăzi au căile lor. *„Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte.”* (Proverbe 16.25).

Să revenim acum la Evrei 7.28:

„În adevăr, Legea pune mari preoți pe niște oameni supuși slăbiciunii; dar cuvântul jurământului, făcut după ce a fost dată Legea, pune pe Fiul, care este desăvârșit pentru veșnicie.”

Dumnezeu să fie binecuvântat de-a pururi pentru acest Fiu care continuă pururi după rânduiala lui Melhisedec, care nu a avut nici început, nici sfârșit. Legea n-a putut produce niciodată așa ceva pentru că era firească.

Bisericile nu pot produce așa ceva pentru că sunt

firești, și nici seminariile nu pot face aceasta. Ei au încercat să-i educe pe oameni, să-i organizeze și să facă tot ce se poate, dar au lăsat afară ce era mai important: nașterea din nou în El. Dumnezeu nu face aceasta pentru că ai mai făcut asta și cealaltă, ci pentru că așa vrea El.

Nazarinenilor, voi nu trebuie să purtați obligatoriu inel și nici ceas; nu trebuie să impuneți cât de lungi trebuie să fie mânicile hainelor sau fustele.

Apoi vin catolicii cu ale lor și la fel metodiștii, deoarece fiecare are o măsură proprie cu care măsoară. Dar cum spune cântecul:

„În mână nu aduc nimic

Doar de crucea Ta mă agăț.

O, Dumnezeule, gol, rănit, am nevoie de tămăduire

O, umil vin la Tine, Doamne,

Mărturisind că nu sunt nimic

Și nu este nimic în mine

Primește-mă, o, Dumnezeule!”

Atunci te primește Dumnezeu. Poate nu cunoști nici

Abecedarul; poate nu știi nici care e stânga și dreapta, dar aceasta nu are nici o importanță, deoarece este un singur lucru pe care trebuie să-l știi, și anume: că Isus Hristos a luat locul tău ca păcătos. Ba mai mult, tu ai luat locul Lui și stai în neprihănirea Lui, mărturisind în fiecare zi că ai greșit, dar Îl iubești și ai toate motivele tale îndreptate spre el. Asta-i tot! În tine trebuie să fie viața care era în Hristos, pentru că altfel ești pierdut.

Înainte de încheiere, vă amintiți legământul necondiționat pe care l-a făcut Dumnezeu cu Avraam? Avraam l-a zis Domnului: „Cum vei face aceasta?” Și Domnul l-a răspuns: „Vino aici, Avraam!” Cred că scrie în Geneza 15. Apoi i-a zis: „Ia un berbec, o capră, o juncană, o turturea și un pui de porumbel, și adu-le jertfă!”

Avraam s-a dus și a sacrificat animalele, le-a despicat în două și le-a așezat jos. Ele erau animale curate.

Apoi a luat turturica și puiul de porumbel și le-a sacrificat, dar pe ele nu le-a despicat.

Păsările răpitoare a venit la stârvuri, dar Avraam le-a alungat în timp ce Îl aștepta pe Dumnezeu: „Doamne, jertfa este aici, cum vei face aceasta?”

Și Domnul i-a răspuns: „Avraame, tu ești un proroc, ești un om duhovnicesc, deci vei înțelege despre ce vorbesc.”

„Bine, Doamne, vreau să văd...”

Acum voi dramatiza puțin.

„Vino aici sus și alungă păsările acelea.” Și Avraam a alungat păsările până când a început să apună soarele. Atunci l-a cuprins un somn greu, iar Dumnezeu a zis: „Te voi pune să dormi puțin.”

Acum fiți atenți, prieteni „legaliști”. Vedeți, Dumnezeu l-a scos complet din tablou pe Avraam, ca să nu aibă nimic a face cu ceea ce urma. Tot așa a făcut și cu tine, dar tu spui: „O, eu l-am căutat pe Dumnezeu...” Nu! Nu tu l-ai căutat pe Dumnezeu, ci El te-a căutat pe tine pentru că este scris: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl care M-a trimis.”* (Ioan 6.44).

Ați văzut? Dumnezeu vă caută pe voi, nu voi Îl căutați pe El. Nu ați făcut-o niciodată, pentru că natura voastră este greșită. Tu ești un porc și nu știi altceva. Îți place în noroi pentru că numai asta știi. Îți place să bei bere și să te uiți la femeile altor bărbați; tot ce este rău ți se pare un lucru bun și crezi că este bine: „O, ce bine ne distrăm!”

Dumnezeu bate la ușa inimii tale, nu tu bați la ușa lui Dumnezeu. Nu Adam a bătut la ușa lui Dumnezeu, ci Dumnezeu a bătut la ușa inimii lui, iar tu ești un fiu al lui Adam. Așa este. Înainte ca Adam să fie din nou fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu a trebuit să bată la inima lui, și înainte ca tu să devii un fiu al lui Dumnezeu, Dumnezeu trebuie să bată la inima ta.

Și Avraam a adormit. Ce a văzut atunci? Un lucru înfricoșător și un mare întuneric. Aceasta este moartea care vine peste omenire. Apoi a privit puțin mai departe și a văzut că a ieșit un fum ca dintr-un cuptor. Înainte ca să ai fum, trebuie să ai un foc. Acesta-i motivul pentru care eu cred că iadul este un loc care arde.

Aceasta arată că oricare din noi este supus morții și că oricare putem merge în iad fiindcă suntem păcătoși. Dar în spate la toate acestea, Avraam a văzut o lumină. Ce era acea Lumină albă? Stâlpul de Foc care mergea înaintea poporului Israel; Stâlpul de Foc care i s-a arătat lui Pavel pe drumul Damascului; Stâlpul de Foc care l-a scos pe Petru din închisoare; Stâlpul de Foc care este în seara aceasta aici, Dumnezeu cel veșnic, El însuși, a umblat înapoi și încolo printre acele jertfe despicate.

„Uite cum am să fac, Avraame. Eu fac un legământ aici și conform Semînței, voi ridica un Mijlocitor, voi face un legământ și voi osândi moartea în trup, pentru că voi veni Eu însumi și o voi lua.”

El a mai zis: „Acest lucru se va face prin Sămânța lui Avraam, iar tu vei fi tatăl omenirii. Dar această făgăduință nu este numai pentru tine, ci și pentru sămânța ta, care va veni după tine. Eu am avut încredere în Adam, dar el a încălcat porunca și toți o vor încălca. Eu voi jura însă pe Mine însumi și Îmi voi ține jurământul.” Amin. Amin. Amin.

Ce facem noi după ce încheiem un legământ? Batem palma. Aceasta se întâmplă în America, dar în Japonia? Ei spun: „Tu faci aceasta și eu fac aceea”, după care iau un pumn de sare (sarea este savoarea) și o arunc spre fratele Neville, iar fratele Neville ia și el un pumn de sare și îl aruncă spre mine. Este o promisiune, un legământ.

Cum a făcut legământ David Livingstone cu șeful africanilor ca să-l lase să treacă pe pământul lui? Fiecare au luat câte un pahar cu vin. Șeful african și-a făcut o tăietură din care a curs sânge, pe care l-a lăsat să curg în paharul lui, iar Livingstone s-a tăiat și el și a lăsat sângele să-i curgă în paharul lui cu vin. Apoi au amestecat vinul din cele două pahare și Livingstone a băut jumătate, iar șeful negru a băut cealaltă jumătate, și și-au dat fiecare câte un dar.

David Livingstone l-a întrebat: „Ce ceri de la mine?”

„Haina albă pe care o ai pe tine.” Livingstone și-a dat haina jos și i-a dat-o șefului negru.

Apoi șeful negru l-a întrebat:

„Tu ce ceri de la mine?”

„Sulița aceea sacră pe care o ții în mână.”

Din clipa aceea erau frați fiindcă au făcut un legământ. Mai mult, Livingstone știa că dacă va fi atacat de vreun trib și cineva ar vrea să-l omoare, este suficient să ridice acea suliță, și oamenii vor spune: „Nu ne putem atinge de omul acesta, pentru că este un frate de legământ, chiar dacă este alb și nu l-am văzut niciodată până acum. El ține în mână sulița șefului și asta e tot.”

O, ce tablou spre sângele Domnului Isus, cu puterea Duhului Sfânt peste noi!

Noi mergem înaintea în Numele lui Isus și aceste semne îi vor însoți pe cei ce îi aparțin. Aceasta este „Sulița sacră” a lui Isus Hristos. Vedeți cum este legământul?

În Orient, legământul se făcea în felul următor: Cei doi omorau o vită și o despicau, apoi se așezau între bucățile despicate și spuneau: „Dacă nu voi respecta legământul, trupul meu să fie ca al acestui animal.”

După aceea, luau o hârtie și o rupeau în două: o bucată pentru unul și o bucată pentru celălalt. După un anumit timp, ei se întâlneau din nou, iar dacă unul din ei nu respecta legământul făcut, era pedepsit cu moartea și trupul lui trebuia să fie ca al acelor animale moarte.

Ați observat cele trei jertfe desăvârșite: berbecul, capra și vita? Ce însemnau turturica și puiul de porumbel? Ele erau jertfite pentru salvare și vindecare și erau așezate în formă de „T”. Legământul a fost făcut diferit, dar vindecarea a continuat la fel, și de asemenea salvarea: *„El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre...și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5).

Ele au fost puse una lângă alta, nu separat, dar cele trei animale au fost despicate. Înțelegeți? Și când le-au despicat, au făcut un legământ.

Priviți ce i-a spus Dumnezeu lui Avraam: *„...și sămânța Ta după tine...”* Din Avraam a ieșit Isaac; din Isaac a ieșit Iacov; din Iacov a ieșit Iosif și tot așa, până când în final a ieșit acea Sămânță neprihănită.

El spunea că Domnul nostru a ieșit dintr-un popor care nu L-a cunoscut pe Moise, nu dintr-o preoție... Domnul nostru a ieșit din seminția lui Iuda, nu din cea a lui Levi, fiindcă ei erau „legaliști” firești.

Dar Domnul nostru a ieșit din Iuda. Glorie Lui! A ieșit acolo unde a fost făcută făgăduința.

La Calvar, Dumnezeu a venit jos și a luat trupul propriului Său Fi, în care a locuit, și L-a „rupt”. El a fost rănit, zdrobit și a sângerat... Iar sulița a intrat aici (în inimă) și L-a rupt, așa că sângele

a țâșnit afară. Și El a strigat: „*Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez Duhul...*” după care Și-a plecat capul și Și-a dat Duhul. Atunci pământul s-a cutremurat, fulgerele au strălucit și tunetele au răcnit, fiindcă Dumnezeu scria Legământul Său veșnic.

Apoi, în prima zi a săptămânii, El a luat afară din mormânt, trupul Lui mort, și L-a dus în ceruri unde stă ca Mare Preot, de-a pururi desăvârșit.

Duhul pe care L-a luat din acel trup, L-a trimis înapoi peste Biserica SA, de aceea acea Biserică trebuie să aibă același Duh care era în trupul Lui, pentru că altfel învierea nu avea rost. Cele două părți trebuie să se potrivească perfect; dacă această Biserică nu posedă exact același Duh care era în Hristos, tu nu vei merge niciodată în răpire.

Frate, acolo este un legământ veșnic. Cercetează-te și vezi ce este în inima ta! Îl iubești pe Domnul cu adevărat? Asigură-te că ești mântuit!

Nouă americanilor ne plac jocurile de noroc, dar cu mântuirea nu vă puteți juca. Asigurați-vă că sunteți în ordine; nu pentru că ați mers la biserică, ci pentru că sunteți născuți cu adevărat din nou, adică Hristos a venit la tine în persoana Duhului Sfânt.

Cât de bucuroși ar trebui să fim când vedem că același Duh care era în Isus Hristos este chiar printre noi, făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut și când a fost pe pământ!

Haideți să ne plecăm capetele și să ne rugăm.

Doamne, a fost o zi măreață, dar cu toate acestea simt că nu fac bine ceva. Te rog să ierți căile mele prostești. Îmi mărturisesc păcatele înaintea Ta și cer îndurare știind că în cer, la dreapta lui Dumnezeu, este un Mare Preot care nu a fost făcut după Aaron, după legi și rânduieli, ci a fost așezat acolo prin harul lui Dumnezeu care a văzut totul înainte de întemeierea lumii; El m-a văzut și pe mine aici în lume și a murit pentru păcatele mele ca să mă aducă înapoi în Împărăția lui Dumnezeu.

Tată, Îți mulțumesc pentru aceasta, fiindcă acest Duh domnește acum în poporul Tău și este veșnic, după cum și Dumnezeu este veșnic. „*Le voi da viață veșnică și nu vor pieri*”. Ei nu vor merge la judecată pentru că au trecut pe la judecată aici și s-au dus în slavă. O, iar când acest cort pământesc se va desface, ne așteaptă deja un alt cort în care să intrăm. Îți mulțumim pentru aceasta, Doamne.

Dacă aici este cineva care nu a băut încă adevăratul sânge al legământului, care nu știe ce înseamnă să fii născut din nou și să ai o părtășie adevărată în Hristos, îngăduie să-L primească chiar acum, în timp ce are această oportunitate.

Ajută-ne ca în acea zi să reprezentăm cu toții Evanghelia în Lumina corectă, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Hristos. Amin.

Este cineva care vrea să ridice mâna și să spună în timp ce stăm cu capetele plecate: „Hristosul lui Dumnezeu, ai milă de mine! Fă-mă slujitorul Tău, îngăduie să primesc Duhul Tău cel Sfânt în inima mea, și dă-mi Asigurarea și dragostea de care am nevoie cu adevărat.”?

Vreți să ridicați mâna spre El și să spuneți: „Doamne, acesta este semnul pe care îl doresc.”? Vreți să ridicați mâna?

Dumnezeu să vă
binecuvânteze.

Și pe doamna
din spate. Domnul să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să fie cu tine. Este
foarte bine. Mai este cineva?

Spuneți: „Doamne Dumnezeule, Tu cunoști inima și
gândurile mele.” Duhul lui Dumnezeu este mai iute și mai tăietor decât o sabie
cu două tăișuri, despărțind măduva de oase, un cunoscător al gândurilor inimii.
Da, el cunoaște orice gând și orice intenție a voastră.

Vreți să ridicați mâna și să spuneți: „Ai milă de
mine, Dumnezeule. Vreau să știi că sunt greșit și îmi dau seama de aceasta, dar
vreau să fiu corect.”

În ordine. Gândiți-vă la aceasta în timp ce stăm cu
capetele plecate și ne rugăm.

„Stâncă de veacuri ridicată pentru mine,

Lasă-mă să mă
ascund în Tine.

Fie ca apa și sângele

Care curge din coasta Ta

Să fie alinare dublă...

(O vindecare dublă? El a jurat prin două lucruri neclintite.).

Salvează-mă de mânie și fă-mă curat.”

O, Doamne, dă-ne aceasta în timp ce recunoaștem că nu știm de câte ori vom mai respira și câte zile ne mai stau în față.

O, ai milă de noi! Pe cei care au ridicat mâna nu mai trebuie să-i amintim, pentru că Tu îi cunoști pe fiecare, dar ofer această rugăciune ca mijlocire pentru ei. Te rog să îndepărtezi orice osândire din inima lor și să-i ajuți să pășească trupește la tronul lui Dumnezeu, ca să beneficieze de privilegiul dat de Tine. Tu ești Cel care i-ai împins să ridice mâna pentru că singuri nu ar fi putut s-o facă. Te rog să le dai aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Câți din voi se simt bine? Ridicați mâna și spuneți:
„Lăudat să fie Domnul!” O, El este minunat!

Soră Gertie, știi cântecul: „Este loc la fântâna ta?”
Să văd la câți vă place acest cântec?

Acum vom avea un serviciu de botez. (Fratele Branham vorbește cu fratele Neville). Candidații pentru botez... Bărbații vor merge în camera aceasta, iar femeile în aceea.

(Adunarea cântă).

În timp ce bătrânii se duc să pregătească botezul, aş vrea să explic ceva audienţei. Aş vrea ca unul din diaconi să ne anunţe când sunt gata, ca să putem muta microfoanele. Vreau să vedeţi cu toţii aceasta, iar peste 10 minute, adunarea va fi liberă.

Acum voi citi câteva Scripturi sacre, şi anume, Fapte 2.12 şi din Matei 16, când Isus a coborât de pe munte şi i-a întrebat pe ucenici: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

„Păi, unii zic că eşti Ilie; alţii că eşti prorocul...”

„Dar voi, cine ziceţi că sunt?”

Drept răspuns, Simon Petru a zis: „Tu eşti Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.” Este adevărat?

Şi Isus i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea şi sângele ţi-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Şi Eu îţi spun: „Tu eşti Petru, şi pe această piatră voi zidi Biserica Mea şi porţile iadului nu o vor birui.

Îţi voi da cheile Împărăţiei (Este adevărat?) şi orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri şi orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.”

Credeţi că a vorbit serios? Sigur că da, pentru că altfel nu ar fi spus-o. Deci Petru a primit cheile Împărăţiei.

Voi, catolicii, spuneţi: „Biserica catolică este zidită pe Petru!” Vom vedea imediat. Tot biserica catolică spune ca ei au

cheile Împărăției.

Să vedem ce a făcut Petru cu cheile primite.

Biblia spune că

Isus i-a spus lui Petru și celorlalți apostoli: *„Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură...Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; celor ce le veți ține, vor fi ținute.”* (Ioan 20.23).

Aș vrea s-o spun în așa fel încât să se înțeleagă ceea ce a spus Isus aici: *„Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține, vor fi ținute.”*

Aceste cuvinte le-a spus Isus, și uitați-vă cum apasă biserica catolică de aceasta.

Haideți să vedem însă cum au făcut apostolii și apoi să facem și noi la fel ca ei.

Biserica adevărată a fost inaugurată în ziua de rusalii. Ei erau toți în camera de sus; apoi au ieșit de acolo vorbind în diferite limbi. De ce? Pentru că fiecare limbă de sub cer a fost reprezentată acolo. Și engleza. Ei nu vorbeau limbi necunoscute, ci oamenii îi înțelegeau ce spuneau. Păcătosul, necredinciosul, putea să-i audă ce spun și să-i înțeleagă: *„Cum dar îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut?”* (Fapte 2.8).

Acum vine întrebarea: *„Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă, și ziceau unii către alții: „Ce vrea să zică aceasta?”* (v.

12).

Dar alții își băteau joc de ei fiindcă îi vedeau clătînându-se ca niște oameni beți, vorbind fără să știe ce spun și predicând adunării în limbi pe care nu le știau, dar pe care adunarea le cunoștea:

„Dar alții își băteau joc, și ziceau: „Sunt plini de must!”

*Atunci Petru (priviți-l pe băiatul care avea cheile), a ridicat glasul și le-a zis:
„Bărbați iudei
și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați
cuvintele mele!*

*Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi,
căci nu este decât al treilea ceas din zi (barurile nu erau încă deschise).*

Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:

*„În zilele de pe urmă, zice Domnul, voi turna Duhul
Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii
voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!*

*Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi
turna, în zilele acelea, din Duhul Meu, și vor proroci.*

*Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe
pământ, sânge și un vârtej de fum; soarele se va preface în întuneric, și luna
în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.*

Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.”

Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți...” (Fapte 2.13-22).

Cum putea fi eliberat? Pentru că așa a hotărât Dumnezeu mai dinainte.

Încă puțin să parcurgem și restul:

„pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit, și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.

Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-i legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea.

Căci David zice despre El: „Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin.

De aceea mi se bucură inima, și mi se veselește limba; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde:

Căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților, și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.

Mi-ai făcut cunoscute căile vieții și Mă vei umplea de bucurie cu starea Ta de față.”

Cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi.

Fiindcă David era proroc, și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie.

Despre învierea lui Hristos a prorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul lui nu va fi lăsat în Locuința morților, și trupul lui nu va vedea putrezirea.

Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martorii Lui.

Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.

*Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice:
„Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea,*

până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.”

Să știe dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a

făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care L-ați răstignit voi.”

După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă, și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?” (v.23-37).

Cine a rămas străpunș în inimă? Acei păcătoși. În ordine. Deci ce avea Petru? Cheile Împărăției? Unde este Împărăția? În voi. Este adevărat? Noi știm că Împărăția lui Dumnezeu este Duhul Sfânt, și noi am fost născuți în această Împărăție ca supuși și cetățeni. Petru avea cheile la el și ușa a fost deschisă pentru prima dată.

Întrebarea a fost pusă predicatorului, celui care posedea cheile.

Cred că dacă Isus ar fi zis: „Acum aceasta este în sarcina voastră”, ar fi sunat prea oficial, dar El le-a zis: *„Orice veți lega pe pământ, va fi legat în ceruri.”*

În ordine. „Voi face orice vei spune, pentru că tu ai cheile.” El pune cheia în ușă, dar tu ce faci?

„După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă, și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?”

„Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (v. 37-39).

Și biserica catolică a venit cu botezul ei, așa că în loc de scufundare, stropesc, și în loc să folosească Numele Domnului Isus Hristos, au luat formula: „Tată, Fiu și Duh Sfânt,” deși nicăieri în Biblie nu se învață așa ceva.

Fiecare persoană din Biblie a fost botezată prin scufundare în Numele lui Isus Hristos. Unii au fost scufundați de Ioan Botezătorul, care L-a botezat și pe Isus, dar Pavel le-a spus că nu pot primi Duhul Sfânt până nu se botează din nou, în Numele lui Isus Hristos. Câți știu că Biblia spune așa ceva în Fapte 19?

„Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh” (Fapte 2.38).

Să ne rugăm.

Tată Dumnezeule, în seara aceasta, după o mie nouă sute și ceva de ani, inima omului strigă încă după Dumnezeu, așa cum plânge copilul după sânul mamei. Te iubim, Doamne, și nu putem trăi fără Tine, ci, așa cum a spus David: *„Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule! Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu...”* (Psalmul 41.1-2). El trebuie să bea apă pentru că altfel moare.

Noi am parcurs Scriptura înapoi și înainte, nu ca să

fiu diferiți, dar am văzut aceste seminare, acești studenți în teologie care predică după porunci omenești și nu după poruncile lui Dumnezeu, de aceea, Doamne, Te rugăm să-i faci frații noștri.

Te rugăm să ierți greșelile lor, să-i ajuți să vină la Scriptură și s-o citească, dar nu în felul în care învață vreun seminar, ci după felul cum a fost scrisă.

Dumnezeule, Te rugăm să faci ca fiecare din acești candidați la botez să primească Duhul Sfânt, fiindcă ai dat făgăduința „*veți primi Duhul Sfânt*”. Fie ca Duhul lui Dumnezeu să-i aștepte deasupra apei, pentru că îi încredințăm în mâinile Tale în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -